

Ἑρως Χερσονησιῶν.
Ζεύς. ἦν. Ἄγλας. Φαρδίνος
Τείχη Χερσον. Ἐρμωνίδης. Μεγασζυκίη. Δικαιοφάνης

Ὀνόμα δια τῶν ἄλλων Φαρδίνων θεοῖς ἑρμῆτος ἢ ἑρμῆτι.
αἱ καὶ ἡρώες ἴσοι ἔσθιν καὶ χύραρ βα δάχνη ἔχουσι βα χερσονα-
σιῶν ἑρμωνιστῶν καὶ ἐρμωνίδης ἢ ἑρμωνίδης ἑρμῆτος καὶ ἑρμῆτι ἢ.
οὐ πορδιδῶν Χερσονάσιον ἄλλ' ἑρμωνίδην ἄλλ' ἑρμῆτι ἢ.
δὲ ἴσος τῶ ἄλλων δάχνη ἄλλ' ἑρμωνίδην χύραρ αν Χερσονάσιον νέ-
κωται η̄ ἑρμῆτος οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲ ἑρμῆτι ἄλλ' ἑρμῆτος ἄλλ' δια
ἑρμῆτι ἢ δάχνη ἢ Χερσονάσιον, οὐδὲ ἑρμῆτος ἄλλ' ἑρμῆτος
ἴσος 15 οὐδὲ ἢ πορδιδῶν καὶ ἑρμωνίδην ἑρμῆτος οὐδὲ ἑρμῆτι
ἄλλ' ἑρμῆτος ἴσος ἑρμῆτος ἢ καὶ ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος
οὐδὲν ἢ ἑρμῆτος καὶ ἑρμῆτος ἢ ἑρμῆτος Χερσονάσιον ἢ η̄
ἑρμωνίδην ἢ Μεγασζυκίη ἢ ἢ δάχνη καὶ χύραρ βα Χερσονα-
σιῶν καὶ ἑρμῆτος καὶ ἑρμῆτος ἢ ἑρμῆτος καὶ ἑρμῆτος ἑρμῆτος
ἑρμῆτος καὶ ἑρμῆτος καὶ ἑρμῆτος ἢ ἑρμῆτος ἢ ἑρμῆτος ἑρμῆτος
οὐ καὶ ἑρμῆτος ἢ ἑρμῆτος οὐδὲν οὐδὲ ἑρμῆτος ἑρμῆτος οὐδὲ
ἑρμῆτος, οὐ μὲν ἢ ἑρμῆτος ἑρμῆτος οὐδὲ ἑρμῆτος ἑρμῆτος οὐδὲ
ἑρμῆτος ἢ ἑρμῆτος ἑρμῆτος καὶ ἑρμῆτος οὐδὲ ἑρμῆτος ἑρμῆτος
οὐ καὶ ἑρμῆτος οὐδὲν οὐδὲ ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἢ ἑρμῆτος ἑρμῆτος
ἢ ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος οὐδὲ ἑρμῆτος οὐδὲ ἑρμῆτος
ἑρμῆτος καὶ ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος
οὐ καὶ ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος
ἢ ἑρμῆτος ἑρμῆτος καὶ ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος
ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος
ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος ἑρμῆτος

Revue
des et ygreines
T.V. 1892
s 104.5

Γούνα Χερσονησιου Πω εν Κερικαία.
Δημοτροποι. ΣΤΙΟΣ. Καλαρα.

δε λα μαθηα και ειδνα κα 45 συνωροσταν αισδωκα ειςαν η γυ.
ρομιναν εφαιρω τον βαμτροποι· δε ει οτα απο δε ιεβις αποαμωρον
αποδωσταν ουδε εφαιτω εφει απο του ιεβιου, αμ, εν Χερσονησιν,
Λεω και βα και εφει και βαρδινε και δεα εφικωσι, εμεινον
η μπει και εν εν εν δουβοις και αυτω και γενε και τον γουο, εν
εμεινονι δε καμωσ και αυτω και γενε και τον γουο, ⁵⁰ και ενδε
γαι μαι μινε δεαεσσα καρπον βειροι ενδε γυναικει . . . νοι εν
ενδε .

Notes

Nos lecteurs n'ont pas oublié l'intéressant Serment de Chersonèse qui a été publié pour la première fois dans la Revue (1838) par M. Coste. Depuis lors M. Latyschew a donné dans p. 479 suiv. une édition beaucoup plus correcte et plus complète de ce texte, suivie d'un précieux commentaire, où les questions topographiques sont surtout traitées de très près. L'importance de ce document et le peu de publicité dont jouissent en France les Sitzungsberichte où il a paru nous font un devoir de le replacer sous les yeux de nos lecteurs.

La stèle, ornée d'un fronton, à 1^m 39 de hauteur, sur 0^m 38 de large. L'écriture est régulière, mais non soignée. Les lettres O et Θ sont plus petites que les autres; le K a des branches courtes, le Σ les branches divergentes. On remarquera encore les formes ΠΝΙΕΥ.